

Vörös Lobogó

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XL. évfolyam, 3119. szám

4 oldal, 20 bani

1955. március 4. péntek

Hat év a mezőgazdaság szocialista átalakulásának útján

Hat év nem nagy idő egy ország életében. Mi azonban megszoktuk, hogy a felszabadulás utáni években, pártunk vezetésével, évtizedeket hagyjunk magunk mögött. A pártvezetés munkásságát, szoros szövetségben a dolgozó parasztsággal, forradalmi vívmányokat harcolt ki a legsúlyosabb néptömegek jobb és badogabb életéért. Az államosítással megszületett hazánk szocialista ipara. A marx-lenini tanítások alapján szükségessé vált, hogy a dolgozó parasztságot a mezőgazdaság szocialista átalakításának útjára vezessük, hogy a termelők milliói megszabaduljanak a kizsákmányolástól és mindörökké háttá fordítsanak a nyomornak, a szegénységnek.

Ma hat éve annak, hogy pártunk Központi Vezetősége történelmi jelentőségű határozatot hozott a mezőgazdaság szocialista átalakításáról. Ettől az időtől kezdve a szocialista ipar fejlődésével párhuzamosan, mezőgazdaságunk is a szocialista fejlődés útjára lépett. Sz. h. most, a hatodik évforduló alkalmával visszatérünk a megtett útra, megállapíthatjuk, hogy számottevő szocialista mezőgazdasági szektorral rendelkezünk. A tények meggyőző ereje is bizonyítja, hogy pártunk 1949 március 3–5-i határozata megnyitotta a dolgozó parasztságunk előtt a bőséges élet korszakát.

1949-ben megszűnt az első öt kollektív gazdaság és ma már országunkban közel 5000 kollektív gazdaság és mezőgazdasági társulás, több ezer egyszerű társulás van. Száz és száz ezer dolgozó paraszti család lépett a nagyszocialista szocialista gazdaságok útjára. A nadrágszíj-parcellák mellett ma már hatalmas földterületen alkalmazzák a gépi munkát és a korszerű agrotechnika szabályait szerinti művelik meg a földet. Az egyesített több-száz, vagy ezer hektáros közös gazdaságokban jobban terem a föld, virágzik a tagok élete. Nagy sikerünk tükre abban áll, hogy pártunk következetesen alkalmazta a mezőgazdaság szocialista átalakítására vonatkozó lenini tanításokat, irányítását ismertette el a nagy Szovjetunió példáját. Pártunk falusi politikájának alapjait a lenini hármas jelölte: „A szegényparasztra támaszkodunk, szorosra fűzzük szövetségünket a középparasztsággal és szüntelen harcot folytatunk a kulákság ellen.”

Tartományunk területén is egyre nagyobb teret hódít a mezőgazdaság szocialista szektora. Jelenleg 131 kollektív gazdaság, 115 mezőgazdasági társulás és 124 egyszerű társulás tevékenykedik. A kollektív gazdaságokban és a mezőgazdasági társulásokban több mint 24.000 dolgozó paraszti család, mintegy 100.000 hektár földön folytat közös gazdálkodást. A II. pártkongresszus irányelv-tervezeleténél 3141 szegény- és középparaszti család 2268 hektár földterülettel egyszerű társulást alakított, hogy több ipari növényt termesszen, több zöldség- és közelétfélét adjon a városi dolgozóknak.

Szeretett hazánkban a mezőgazdaság a felvirágzás útján halad. A munkásság — pártunk vezetésével — hathatós segítségben részesíti a mezőgazdasági dolgozókat. Tartományunk területén is 10 gép- és traktorállomás többszáz traktorral és más korszerű mezőgazdasági géppel áll a kollektívisták, a társult és egyéni gazdaságok dolgozó parasztságnak rendelkezésére. A mezőgazdaság szocialista egységei szemlélőmunkát fejtölnek, gyarapodnak.

Az elmúlt évben a kollektív gazdaságok 8.350.899 lejt kaptak állatok vásárlására és a szükséges mezőgazdasági felszerelések beszerzésére. A kollektívisták pedig 112.400 lejt állami kölcsönt kaptak állatvásárlásra és épületek, házak javítására. A mezőgazdasági társulások is többszáz lejt állami kölcsönt kaptak beruházásokra és az elmúlt év folyamán.

A fejlődés félremagyarázhatatlan jeleit mutatják a mezőgazdaság szocialista egységeiben folyó építkezések. Csupán az elmúlt év folyamán 162 istállót, hízóládat, fiastatót, karámot, silóerdőt, rakárakat és más mezőgazdasági épületeket emeltek. A kollektív gazdaságok kiépítették melük gazdaságukat, kovács-, bognár-, lakatos-, asztalos-, kosár- és seprűkötőműhelyeket létesítettek, hatalmas te-

rületeken bevezették az öntözéses konyhakertészetet stb.

De nemcsak a közös gazdálkodás fejlődik, hanem vele párhuzamosan javul a tagok élete is. A lippai, sofronai, szentannai, erdőhegyi és más kollektív gazdaságokban a tagok közül többen házat építettek, fejősteleket vásároltak. A nagylaki kollektívisták házatáján, csaknem kivétel nélkül 2–3 sertést találhatunk. Tartományunk dolgozói jól ismerik a magyar-pécskai, a nagylaki, a kiskomlósi, a nagyvarjasi, a sági, a kisoroszi kollektív gazdaságokat, az ottlakai, lippai, varjasi mezőgazdasági társulások tagjainak kimagasló sikereit. Annak ellenére, hogy az elmúlt évben — egyes területeken — gyenge volt a termés az emelt kollektív gazdaságokban 30–35 lejre emelkedett a napi munkaegység értéke. Magyar-pécskán 12 és fél mázsás hektáronkénti átlag búzatermést értek el. A kisoroszi kollektívisták több mint 300 mázsás cukorrépa-termést értek el hektáronként, a másai kollektív gazdaság rekord paradicsom-termést ért el. Vég nélkül sorolhatnánk ezeket az eredményeket.

Munkásszámlánk egyre nagyobb mennyiségű ipari cikkeket látja el a szövetkezetek útján a falusi dolgozókat. A szerződéses állathizlálás, a felvásárlás, az ipari növények szerződéses termesztése nagy kedvezményeket biztosít a dolgozó parasztságnak. A párt és a kormány minden termelő részére lehetővé teszi a szerződéses termesztést, de különösen előnyben részesíti a kollektív gazdaságokat, a mezőgazdasági társulásokat és azokat a termelőket, akik egyszerű társulást alakítanak különböző ipari növények termesztésére.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a kollektív gazdaságokban ma már — tartományunk területén — 58 mezőgazdasági mérnök és technikus segíti a tagokat a fejlett agrotechnikai módszerek alkalmazásában.

Nagyszerű eredményeinket még eljenségeink sem tagadhatják le. Kétségtelen, hogy hibák is vannak még. Egyes helyeken még nem megfelelő a vezetőkérdések, kevés figyelmet fordítanak a közvagyonra. A lenlaki kollektív gazdaságban a vezetőtanács úgy tartja, hogy a közös gazdaság csak az ő tulajdonát képezi és a tagok beleegyezése, megkördözése nélkül intézkedik. Berzova, Chelnac és Horea községek kollektív gazdaságában a pártlapszervezet nem kapcsolja össze a politikai oktatást a gazdasági életével. Egyes pártszervezetek nem használják fel a rendelkezésre álló propagandaeszközöket, például a falujságot, a tagok mozgósítására.

Az aktivisták munkájában is előfordulnak hibák. Körösökény községben a mezőgazdasági társulás tagjai kérték a kollektív gazdaság megalakítását, azonban a rajoni pártbizottság, az aktivisták, nem foglalkoztak érdemben a kérdéssel. A hibák felszámolásáért még fokozottabb harcot kell folytatni.

A párt Központi Vezetőségének 1953 augusztus 19–20-i bővített plenáris ülése megállapította, hogy a városi és falusi dolgozók életszínvonalának gyorsított növelése érdekében a legnagyobb figyelmet a mezőgazdaság nagyarányú fejlesztésére kell fordítani. Azóta láthatjuk, hogy ez meg is történt. Azok a párt- és kormányhatározatok, intézkedések, amelyek a bővített plenáris ülés óta megjelentek, jelentős mértékben elősegítik a mezőgazdasági dolgozók küzdelmét a bőséges termésért.

A kollektívisták, a társult és egyéni gazdaságok dolgozó parasztságnak becsületbeli kötelessége, hogy a hektáronkénti terméshozam növelésével viszonyozzák a párt és a kormány messzemenő gondoskodását. A mezőgazdaság szocialista egységei mutassanak példát az egyéni gazdaságok dolgozó parasztságnak a fejlett agrotechnikai módszerek alkalmazásában, — az első sorokban haladjanak a mezőgazdasági termelés növeléséért vívott küzdelemben. A rajoni pártbizottságoknak és a rajoni néptanácsoknak, valamint a községi és falusi pártlapszervezeteknek és a helyi néptanácsoknak a legmegszorgottabb támogatásban, segítségen kell részesíteniük a kollektív gazdaságokat és a társult dolgozó parasztságot, hogy példájukkal a szocialista mezőgazdaságok útjára, az örömteli élet útjára vonják az egyéni gazdákat. Csak így valószínűsíthető, hogy az 1949 március 3–5-i határozat előírásai.

Befejeződött a kiváló mezőgazdasági termelők országos értekezlete

A kiváló mezőgazdasági termelők országos értekezlete kedden délután befejezte munkálatait.

Az előnkségekben a következő elvtársak foglaltak helyet: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, Chivu Stoica, Mogyorós Sándor, P. Borilă, N. Ceausescu, Traian Săvulescu, professor akadémius, C. Popescu, továbbá kiváló mezőgazdasági termelők és mezőgazdasági szakértők.

A párhelyekben megjelentek: Emil Bodnăras hadsereg-tábornok, C. Pîrvulescu, D. Coliu, Fazekas János, Constanța Crăciun, L. Răutu, Liuba Chisnevski, M. Dalea, Stelian Monaru, C. Mateescu, Vass Gizell, Otelia Manole és mások.

Jelen voltak az állam gazdasági és kulturális központi intézményeinek, valamint a társadalmi szervezeteknek vezetői, román és külföldi újságírók.

A záróülésen Gh. Apostol elvtárs, a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének első titkára elnököl.

Az ülésen folytatott a megkezdett vitát, amelynek során felszólalt Nicolae Andrei állatorvos, a popăuți zootechnikai kísérleti állomás igazgatója (Bolosani rajon), Bugyi Pál, a Magyar Autonóm Tartomány néptanácsának elnöke, Vasile Florea, bosiai egyéni gazdaságok pártaszat (Iasi tartomány) és Kovács Zsigmond, a Román Munkáspárt nagyváradi rajoni bizottságának első titkára.

A vita, amelyben 50-en vettek részt, ezzel befejeződött.

A felszólalók részletesen ismertették a mezőgazdasági munka különféle ágaiban szerzett tapasztalataikat és valamennyien kifejezték a

Filip Marin elvtársnak, a Beliori községi kollektív gazdaság elnökének felszólalása

(Bukarest tartomány, Rosiori de Vede rajon)

— A gazdaság vezetősége — mondotta a felszólaló — elsősorban arra törekedett, hogy helyesen állítsa össze a brigádokat. Ezután megkezdte az előkészületeket a tavaszi vetésre.

A kukorica számára előirányzott vetésterület egy részén négyzetesen vetettük. A szokásos módszerrel vetett kukorica 25 mázsát adott hektáronként, a négyzetesen vetett kukorica pedig 30 mázsát. Az elért eredmény alapján a gazdaság közgyűlése elhatározta, hogy az idén az egész kukoricát négyzetesen fogjuk vetni.

Most pedig mondjam el, hogyan értük el ezt a termést. A kalászosok betakarítása után az odobesscai GTA tartótlantást végzett egész területünkön. Tavasszal boronáltunk. A kukoricavetés megkezdése előtt a GTA kultivatortal megművelte az egész területet.

Amikor a kukorica kikelt és két levelet hajtott, az egész területen végigmertünk a kapálógéppel. Utóbb kétszer kézzel is kapáltunk. Ha harmadszor is megkapáltuk volna, a kedvezőtlen időjárás ellenére még nagyobb termést értünk volna el. A község egyéni gazdaságaiban átlag mindössze 12 mázsát termelt hektáronként.

1953-ban 17 hektárt vetettünk be vetőmagunk való búzával. Csaknem minden intézkedést megtettünk, amely fokozhatta a hektárhozamot. A búza borsó után vetettük. A tartótlantást közvetlenül az aratás után hajtottuk végre, még a nyáron fel-

— Nők a békeharc frontján (2. old.)
— Fehérköpnyes nők (2. old.)
— „Maternitámbank”, avagy egyszer csak egy nyelven beszélünk! (2. old.)
— Az IMSZ beszámoló és válaszó gyűlésekről (3. old.)
— A kollektív szerződés kérdése a TEBA gyűlésén (3. old.)

— Az aradtartományi kisipari termelőszövetkezetek szép teljesítménye (3. old.)
— Körszajon egyszerű társulási megítartották első értekezletüket (3. old.)
— Így láttuk — Ha a kisperegi ut beszélni tudna... (3. old.)
— A nemzetközi kereskedelem ki szélesítésével — a békéért — A. J.

Mikoján beszéde a lipcsei nemzetközi vásáron (4. old.)
— Politikai jegyzetek — Az angol atomlovagok bűnös tettei (4. old.)
— A szövetségi köztársaságok legfelső szovjetjeinek választási eredményei (4. old.)
— A népek nem hisznek Washington úgynevezett béketerkéveiben (4. old.)

dolgozó tömegeknek azt az elhatározását, hogy 1955-ben az eddiginél is nagyobb mértékben fogják hozzájárulni a mezőgazdaság fejlesztéséhez.

Hatalmas taps közepette emelkedett szólásra Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs, a minisztertanács elnöke. Részletesen foglalkozott hazánk mezőgazdaságának legfontosabb kérdéseivel, kijelölte azokat a feladatokat, amelyeket a néptanácsoknak, a földművelésügyi és erdészeti minisztériumnak és a többi minisztériumnak, a pártszervezeteknek és szervezeteknek kell elvégezniük, hogy a mezőgazdaság fejlesztésére mozgósítsanak minden rendelkezésre álló erőt.

Gheorghiu-Dej elvtárs beszédét hosszasan megtapsolták. Az értekezlet résztvevői nagy lelkesedéssel csatlakoztak a párt és a kormány tervéhez, amely megfelelő intézkedéseket tartalmaz arra, hogy mezőgazdaságunkat még ebben az évben magasabb színvonalra emeljék. Az értekezlet résztvevői elhatározták, hogy mindent megtesznek a terv valóra váltására.

Ezután dr. Petru Groza elvtárs, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének elnöke beszélt.

Az értekezletet Gh. Apostol elvtárs rekészlette be. Gh. Apostol elvtárs hangsúlyozta, hogy a párt és a kormány által kijelölt feladatok megvalósítása érdekében mozgósítani kell minden rendelkezésre álló erőt. E feladatok lényege pedig az, hogy 1955-ben legalább 20 mázsás szemeskukoricatermést kell elérnünk hektáronként, 10 millió tonna búzát és kukoricát kell termelnünk.

Az értekezlet ezzel lezárult.

kezelték, a len egy kissé megzöldült. Azután esett az eső, s a bolhák megint megjelentek. De hiszen Suceaván van egy laboratórium. Megkérdeztem ott egy elvtársat: „Hogy áll a dolog, elvtárs, ezekkel a bolhákkal?” De nem tudott nekem semmit sem mondani.

Vasile Voichifának, a szocialista munka hősének, az aradtartományi nagyszentmiklósi GTA brigádvezetőjének felszólalása

Vasile Voichita elvtárs felszólalása elején brigádjának munkásságáról beszélt.

— Elsősorban jó ellátást és szállást biztosítottam a traktorosoknak — mondotta. — Brigádom traktorosai két váltásban dolgoznak. Minden traktoros számára annyi területet biztosítottam, hogy 150, sőt 200 százalékra is teljesíthesse normáját.

Brigádom tavalyi eredményei a következők voltak: 225 százalékra teljesítettük a tervet; megtakarítottunk 36.105 kiló üzemanyagot. Bogdan Gheorghe traktoros havi átlagfizetése 1.511 lejt tett ki, váltótársa I. Bordan pedig átlag 1.210 lejt kapott havonta.

Ami a javítási munkákat illeti, ezt brigádunk tagjai maguk végezték el; úgy szerveztük meg a munkát, hogy minden brigád kijavította azokat a traktorokat és ekéket, amelyekkel dolgozott.

A tíz millió tonnás gabonaterméshez egy javaslattal szeretnék hozzájárulni. Amióta a nagyszentmiklósi GTA-nál dolgozom, mindenféle mezőgazdasági gépet és szereszereszer kapunk. A gépek gondozásában azonban több nehézségbe ütközünk. Jól tudjuk hogy eredményeket csak úgy érhetünk el, ha jókárban tartjuk traktorainkat és gépeinket. Ettől függ minden. Már most minden géphez kapunk egy olajozót is. De ritkán találunk olyan olajozót, amely megfelelően, ez pedig hátráltatja a gépek gondozását.

Vasile Anghel elvtársnak, a brailai állami gazdaság brigádvezetőjének felszólalása

A brailai állami gazdaság vadeni részlegén dolgozom; 1953-ban helyeztek ide, amikor a föld már be volt vetve. Az egész gazdaságban a vadeni részleg földjét a legnehezebb megmunkálni. Jól tudják ezt a minisztériumban is. Ezer hektár területet és a részleg; azelőtt az acaton kívül egyéb nem termelt rajta.

1953-ban borsóval volt bevetve a föld s a borsó között csomóval nőtt ki az acat. Kézzel próbáltuk kitépni, de mind téptük: a sok eső miatt nem jutottunk eredményre; a gyommal együtt kitéptük a borsószárakat is. A mérték elvtársak azt ajánlották, hogy vágjuk le a gyomot a gyökereitől. Ezt meg is tettük mintegy 70 hektáron; az eredmény az volt, hogy a tövis és gyom meginkább elterjedt, egyetlen szar négy-öt ujjal szart hajtott. Az eső idő miatt a föld egy részét sorsára kellett hagynunk. Nem lehetett meggyomlálni.

Ebben az időben több bukaresti mérték látogatta meg gazdaságunkat. Nem kellett sokat magyarázogatnunk nekik — látták ok maguk is, hányadán állunk. Arra kértem Ion Bordeni mértéköt, segítsen rajtunk. Azt tanácsolta, vessünk őszelőt kapánosvénnyel, napraforgót és kukoricát.

Az elhatározást, hogy a párt és a kormány által kijelölt feladatok megvalósítása érdekében mozgósítani kell minden rendelkezésre álló erőt. E feladatok lényege pedig az, hogy 1955-ben legalább 20 mázsás szemeskukoricatermést kell elérnünk hektáronként, 10 millió tonna búzát és kukoricát kell termelnünk.

Az értekezlet ezzel lezárult.

Ugyanez történik a kévektől-aratógépekkel is. En az idén 3 u aratógéppel, egy tavalyival és egy tavalyelőttivel dolgoztam; a tavalyelőtti sikerült kijavítanunk és most kifogástalanul működik. A többivel azonban semmire se mentünk. A hibás aratógépek megnehezítették munkánkat. A meghajlított tengely, amely mozgásba hozza az aratógépek alkatrészeit, gyenge; a tengelyt egy 8–10 milliméter vastagságú szeg tartja; ha nagyobb lyukat furunk és vastagabb szeget teszünk bele, akkor 2–3 tengelyt kell cserélnünk naponta. Ha a gyárból kapott rendes szeget használjuk, az egy nap alatt 3–4-szer is eltörik, a kijavításával pedig egy félórát is elveszítünk. Ugyanez áll a fogakra is: ezek gyenge anyagból készült csavarokkal vannak megerősítve. Ha megszorítjuk az anyacsavart, elromlik a menet; vannak olyan anyacsavarok is, amelyek elmozdulnak a helyükről, vagy eltörik a tengelyt.

Sok nehézséget okoznak a munkában a hárombarázdás ekék, amelyeket 4, szegessz tart. Ha kemény talajon 22–25 centiméter mélységű szántást kell végeznünk, akkor ki kellene cserélnünk az ekécsavart, de nincs rá mód.

Az öltározás ekékkel is sok bajunk van; gyenge anyagból vannak, könnyen meghajlanak.

Javasolom, hogy sokkal ellenállóbb anyagból készítsék ezeket a gépeket, különösen a K.D.- traktorok számára gyártott ekéket.

1954 tavaszán napraforgót vetettünk — sorba. Tíz nap múlva kikelt. Nyolc nap múlva kimentünk a mezőre, hogy lássuk, hogyan fejlődik a vetés; hát láttuk, hogy valamilyen bogár rágja a növény gyökereit. Azonnal jelentettük a részleg főmérnökének. Ez azt mondta, hogy húzzunk barázdt a megtámadt terület körül és hintsük be DDT-porral. Ezt meg is tettük, sőt ott, ahol a bogár erősebben támadta meg a növényt, géppel poroztunk. Azt is mondta a mérnök, hogy 3–4 naponként kapáljunk. Ez a módszer nagyon jónak bizonyult.

Az első kapálással figyelmeztettem az embereket, hogy ne ritkítsák a napraforgót, mert meglehet, hogy újból megtámadja a bogár. A másodszori kapálással láttuk, hogy igazam volt. Tíz nap múlva harmadszor is kapáltunk a traktorvonatással kapálógéppel. Ezután a kapálás csak 3 napig tartott. Tíz napra rá negyedszer kapáltunk, de a napraforgó már akkora volt, hogy nem használhattuk a traktort, hanem kézzel kapáltunk. A napraforgó szépen fejlődött, az acat pedig alig 10–15 cm. magas volt. Nem tudott fejlődni, mert nem kapott világosságot. Így aztán Vádeniben az

(Folytatás a 2-ik oldalon.)

A nemzetközi kereskedelem kiszélesítésével — a békéért

A. J. Mikoján beszéde a lipcsei nemzetközi vásáron

LIPCSE. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti: M. V. Nesztarov, a Szovjetunió kereskedelmi kamarájának elnöke február 28-án fogadást rendezett Lipcseben az 1955. évi nemzetközi tavaszi vásár alkalmából.

A fogadáson megjelentek: J. Dieckmann, a Német Demokratikus Köztársaság Népi Kamarájának elnöke; Otto Grotewohl, a Német DK minisztertanácsának elnöke; O. Nuschke és H. Rau, a minisztertanács alelnökei; E. Uhlich, Lipcse főpolgármestere; Németország Szocialista Egységpártja KB Politikai Bizottságának több tagja, a Német DK kormányának több tagja, valamint a nemzetközi vásáron résztvevő külföldi küldöttségek vezetői és tagjai.

A. J. Mikoján, a Szovjetunió minisztertanácsának első alelnöke, a nemzetközi vásárra érkezett szovjet kormányküldöttség vezetője, beszédet mondott a fogadáson.

A lipcsei vásár — mondotta — minden esztendőben és ez évtől kezdve ismét minden félévben, jelentős esemény a nemzetközi kereskedelmi életben.

Mindannyian halásak vagyunk a Német Demokratikus Köztársaság kormányának, hogy az ügy fontoságának tudatában megőrizze és továbbfejlessze a lipcsei vásár 700 éves történelmi hagyományait. Nem lehet lebecsülni a vásár jelentőségét. Sok nemzetek jártak már a lipcsei vásáron, amelynek évszázados történelmi múltja van és megérti különféle társadalmi-gazdasági alakulatokat.

De vajon csupán erre szorítkozik-e jelenleg a lipcsei vásár jelentősége? Nem. Az utóbbi években rendkívül megváltozott a jelentősége, mégpedig mint egész Németország mintavárosa, mint egész Németország ügye s mint olyan láncszem, amely legalább rövid időre és az emberi tevékenységnek csupán egyetlen területén összekapcsolja azt a mesterségesen szétszakított láncot, amely egész Németországot egyesíti. Találkoznak itt egymással egész Németország fiai, előjönnek eredményekkel, műveikkel és jövőbeni terveikkel, közös nyelven, anyanyelvükön — nemzeti beszélnék. Itt egyazon asztalnál ülnek és mi, akik szentimentálisak vagyunk, üdvözlünk juk ezt az érintkezést, mert hozzájárul a németek egységének megteremtéséhez, az egységes Németország helyreállításához.

Ilyen értelemben a lipcsei vásár jelentősége túllépi a kereskedelmi kereteket.

Minden ország bemutatja itt technikai eredményeit, messzemenő műszaki és kulturális tapasztalatcserét bontakozik ki, minden technikai ágban kiváltképp a fejlett országok, a fejlett üzemek, gyárak és cégek.

A vásár tehát egy olyan hely, ahol jól áttekinthető a technika és a kultúra vívmányai, ahol kicserél-

hetjük tapasztalatainkat. Elég megaláztatunk a német ipar mintaképeit, hogy meggyőződjünk a Német Demokratikus Köztársaság iparának és elsősorban a népi tulajdonban lévő vállalatoknak ezekben az években elért nagy teljesítményeiről és fejlődéséről.

A nyugatnémet ipar — amely sok gépet és más elsőrendű minőségű árut állított ki Lipcseben — szintén haladást mutat. Ezek a Németországnak mind keleti, mind nyugati részében észlelhető sikerek a német nép technikai felkészültségének és tehetségének köszönhetőek. A német nép rövid idő alatt begyógyította háborúította sebeit és újabb lépést tett előre. Nem szabad azonban elfelejteni azt sem, hogy ezek a sikerek azért váltak lehetővé, mert a német nép az utóbbi tíz év alatt békés körülmények között dolgozott és még nem vett részt a fegyverkezési hajszában. Teljes bizonyossággal állíthatjuk, hogy Németország még nagyobb sikereket ért volna el, ha nem lenne kettészakítva.

Gyakran felvetődik a kérdés: Meg lehet-e vajon oldani a német kérdést? Megvannak-e jelenleg a lehetőségek Németország egyesítésére?

A szovjet embereknek a tekintetben határozott véleményük volt és van: a német kérdést igenis meg lehet oldani — azzal a feltétellel, ha lemondanak Nyugat-Németország militarizálásáról és katonai csoportosulásokba való bevonásáról. Más komolyabb nehézség nem áll a német kérdés megoldásának útjában.

Másrészt, ebből az előfeltételből kiindulva, mi úgy vélekedünk, hogy ha a párisi katonai egyezményeket ratifikálják s ezzel szentesítik Nyugat-Németország remilitarizálását, és feltétlenül súlyosbítja az európai helyzetet, fokozza a háborús veszélyt s ugyanakkor elmélyíti Németország kettészakítását és hosszú időre kizárja Németország egységének helyreállítását.

Az egész világ tudja azonban, hogy Németországban nemcsak kívülről mesterségesen támogatott és Németország széttagoltságának tovább elmélyítésére törekvő centripetális erők működnek, hanem centripetális erők is vannak az országban s ezek mindennél fontosabbnak tartják Németországnak, mint egységes, bekezdett és demokratikus államnak egyesítését. És ezek az erők állandóan növekednek. Mellette áll az egész német nép, amelynek legközelebbi vágya Németország egyesítése, a béke, a szabad, demokratikus fejlődés.

Meggyőződésünk, hogy Németországnak el kell foglalnivaló a békeszerető és demokratikus nagyhatalmat megillető helyét s hogy ez elsősorban maguknak a németeknek az ügye. E tekintetben igen nagy jelentősége az a tény, hogy a Né-

met Demokratikus Köztársaság már most maga intézi belügyeit és külügyeit, úgy, ahogyan azt helyesnek látja, beleértve Nyugat-Németországgal való kapcsolatainak kérdését is.

Ez megfelel minden szabadságszerető nép, köztük a Szovjetunió népei érdekeinek is. Eppen ezért üdvözlünk és támogatunk minden olyan akciókat, amelyek feladatát a változtatást szolgálja, mindent, ami előmozdítja a németeknek demokratikus alapon való egyesítését. Azért köszöntjük örömmel a lipcsei mintavásárt, mert ez is ennek az egységnek egyik megnyilatkozási formája.

Most még a Szovjetunió kereskedelmi kapcsolatairól kívánok néhány szót szólni. Államunk fejlett kereskedelmi kapcsolatokat tart fenn számos országgal. A népi demokratikus országokkal szoros gazdasági kapcsolatokat teremtetünk, valós, kölcsönös segítség alapján. Kiterjedt kereskedelmi árucserét bonyolítottunk le egész sor európai és ázsiai országgal. A Szovjetunió itteni pavilonjában is látható bizonyos mértékben, milyen teljesítményekre képes országunk az ipari és mezőgazdasági termelésben és milyen külkereskedelmi lehetőségeink vannak.

A Német Demokratikus Köztársaságban elő barátaink tudják, hogy szoros kapcsolatunk a Szovjetunióval, valamint a Szovjetunió nyersanyag- és élelmiszerállítási milyen mértékben járult hozzá sikereinkhez. Kezdeti kereskedelmi kapcsolataink, de csak kezdetiek, vannak Nyugat-Németországgal is. Nyugat-Németországban még jól emlékezhetnek arra az időre, amikor fejlett kereskedelmük volt a Szovjetunióval. Vajon nem volt-e ez előnyös mindkét fél számára? Vajon nem huztak-e hasznot ebből a kereskedelemből a hajóépítő, gépgyártó, vegyipari vállalatok és más cégek? Vajon normálisnak tekinthető-e a mostani helyzet, amelyben ugyisgyóváltan egyáltalán nem jönnek létre kereskedelmi ügyletek, az elszámolások megkezdése meg van nehezítve, a nyugatnémet cégekkel bilincsekben tartja a kvóták és engedélyek rendszere, s valamennyiüknek meg van kötve keze-lába. És azon a kötélen, amellyel meg vannak kötve, tengerentúli címke díszel. Felvetődik a kérdés: kinek van jnyére ez a helyzet? Ami bennünket illet, mi, akárcsak a multban, most is a kereskedelmi kapcsolatok mellett foglalkozunk állást, a mindkét fél számára hasznos kereskedelem mellett, az egészséges gazdasági verseny mellett. Meg kell teremteni a nemzetközi kereskedelem kiszélesítésére alkalmas feltételeket.

De melyek ezek a feltételek? A feltételek egyszerűek. Mondhatnánk elemi feltételek: meg kell szüntetni a kereskedelemben a megkülönböztetést, vissza kell állítani azt a helyzetet, amelyben minden ország normális kereskedelmet bonyolít, le, kölcsönösen kedvező feltételek alapján.

Heves összetűzés egyiptomi és izraeli csapatok között

NEWYORK. (Agerpres). — Mint az Associated Press hírgyűnkösg tudósítja, a jelenlegi egyiptomi hadsereg egyik szövvője kijelentette: február 28-án este Gaza közelében, a határtól két kilométerre, egyiptomi területen heves összecsapás volt az egyiptomi és izraeli csapatok között. Harminchért egyiptomi tiszt, illetve katona meghalt, 30 megsebesült.

Rövid külföldi hírek

A "Tribune" című angol folyóirat becslése szerint Angliában a háborús előkészületekre fordított kiadások az 1950. évi 624 millió fontról 1600 millió fontra növekednek 1955-ben. Ez azt jelenti, hogy hetente minden egyes angol állampolgárnak 11 shillinget és 9 pennyt kell fizetnie háborús kiadásokra.

Bagdadi jelentés szerint Fejszal, Irak királya, február 27-én ratifikálta a török-iraki katonai paktumot, amelyet a napokban írtak alá Bagdadban.

Az arab ANA hírgyűnkösg szerint Szahar Szalem, Egyiptom nemzeti orientációjának minisztere azt javasolta a szíriai kormánynak, hogy létesítsenek egy új Arab Szövetséget Irak részvétele nélkül, minthogy Irak külön katonai paktumot kötött Törökországgal.

A norvég kormány néhány nappal ezelőtt szovjet-norvég- finn tárgyalásokat javasolt a szovjet kormánynak egy harmas egyezmény megkötésére, a finnországi Inari-ló és az ebből eredő Paate-Joki folyó vízrendszerének szabályozására. Mint ismeretes, a Szovjetuniót Norvegiától jórészt ez a folyó választja el. A Szovjetunió külügyminisztere értesítette a moszkvai norvég követet, hogy a szovjet kormány egyetért a tárgyalásokkal és javasolja, hogy Oslóban üljenek össze.

Nyugat-Németország, Franciaország, Belgium, Hollandia és Luxemburg monopolista körének megbízottai Kölnben a legnagyobb tiltakban arról tárgyaltak, hogy Észak-Afrika természeti kincseit közösen aknázzák ki és hogy fegyvergyárakat építsenek ezen a területen.

Február 28-án megkezdődött Ankara-ban Törökország, Görögország és Jugoszlávia — a balkáni paktumban résztvevő országok — külügyminiszterének értekezlete.

Menderes török miniszterelnök a parlament külügyi bizottságában mondott beszédében kijelentette, hogy az Egyesült Államok és Irán számára nyitva áll minden út a török-iráki paktumhoz való csatlakozásra.

gliai gyártására vonatkozó döntést. Az említett határozatot Hubbard parlamenti képviselő, a Labour-párt skóciai szervezetének elnökhelyettese terjesztette elő.

Angliában napról-napra erősödik az atom- és hidrogénfegyver eltiltásáért és a revansista Németország fellegyerzése ellen indított mozgalom. Ime, különböző politikai nézeteket valló embereknek a "Fehér könyv" közzétételével kapcsolatos nyilatkozatai a Daily Workernek csupán egyetlen számából. Dr. Hewlett Johnson, a canterburyi székesegyház dékánja: "A hidrogénbomba Angliában való gyártása nem vezet a békéhez. Ez öngyilkosság". Dr. R. L. Svinge Nobel-díjas biokémikus: "A 'Fehér könyv'-ben olvasható közlés semmiképpen sem módosítja elő a béke ügyét. Most már kétségtelenül itt az ideje, hogy az összes országok eltiltsák a hidrogénbombát". John Baird labour-párti parlamenti képviselő: "Ez nemzeti öngyilkosság". James Reid Saltcoats (Ayr-grófság) polgármestere: "Egyáltalában nem értek egyet azzal az állítással, hogy a hidrogénbomba Angliában való gyártása megfelelne a világbékehez fűződő érdekeknek. El kell tiltanunk ezt a bombát". S. M. Mantion asszony, a londoni egyetem állattan-professzora: "A hidrogénbomba angiai gyártása kétségtelenül olyan sajnálatra méltó lépés, amely mindenkinél minden erővel szembe kell szállnia. A hidrogénbombát el kell tiltani".

A hasonló nyilatkozatok száma napról-napra növekszik. Nem, a "Fehér könyv" szerzőinek nem fog sikerülni csellogásokkal és hazug koholmányokkal igazolni az atomlovagok örült terveit. Minden becsületes ember látja, hogy ennek a könyvnek minden oldala vértől, gyilkosságok és rombolások tervei-től, annak az atomháborúnak a tervei-től szennyes, amellyel nem békülhet meg és sohasem békül meg az emberiség lelkiismerete.

Jan Marek

LAPZARTÁ ELŐTT

A szövetségi köztársaságok legfelső szovjetjeinek választási eredményei

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ közli:

Nyilvánosságra hozták a szövetségi köztársaságok legfelső szovjetjeinek 1955. február 27-én megtartott választásainak eredményeit.

Mint a központi választási bizottság közleménye hangsúlyozza, a választások mindenütt a hatalmas politikai fellendülés légkörében folytak le és a választásokat mindenütt a dolgozók szoros egysége és együttérzése a kommunista párttal és a szovjet kormánnyal jellemezte. A választások a választók részéről megnyilvánuló messzemenő aktivitás és magas szervezői szellem körülményei között folytak le.

Az Orosz Szocialista Szovjet Szövetségi Köztársaságban a valamennyi szavazóterületen megszavazott 70 millió szavazó szava 568 ezer 608 volt. A köztársaságok legfelső szovjetjei képviselőinek a megválasztásán 70.547.107 személy, tehát az összes választók 99,97 százaléka vett részt.

A kommunista és a pártokivüliek tömbjének jelöltjeire 70.374.801 szavazó szavazott, tehát a választáson résztvevő szavazók 99,76 százaléka.

Az Ukrajna SzSzK Legfelső Szovjetjének megválasztásán 25.364.290 választó, tehát a szavazók 99,99 százaléka vett részt. A kommunista és a pártokivüliek tömbjére az összes kerületekben 25.337.017 szavazó adta le a szavazatát, vagyis az összes választáson résztvevők 99,89 százaléka.

A Bjelorusz SzSzK-ban a legfelső szovjet képviselőinek választásán

4.962.910 választó adta le a szavazatát, az összes választók 99,99 százaléka. A kommunista és a pártokivüliek tömbjére 4.958.932 választó adta le a szavazatát, 99,92 százaléka az összes választóknak.

Az Ozbég SzSzK választásain 3.930.365 szavazó, a választáson résztvevők 99,99 százaléka adta le a szavazatát. Az összes választási kerületekben a kommunista és a pártokivüliek tömbjére 3.926.855 szavazó, az összes választók 99,91 százaléka szavazott.

A Georgia SzSzK-ban 2.367.480, az összes választók 99,99 százaléka jelent meg az urnák előtt. A kommunista és a pártokivüliek tömbjére 2.366.671 szavazatot kapott, az összes szavazatok 99,97 százalékát.

A Litván SzSzK Legfelső Szovjetjének választásán 1.649.039 személy, a választási listán szereplő szavazók 99,93 százaléka vett részt. Valamennyi választókerületben a kommunista és a pártokivüliek tömbjére 1.647.807 választó szavazott, ez a szám az összes választók 99,92 százalékát képviseli.

A Moldvai SzSzK legfelső szovjetjének választásán 1.521.330 választó közül 1.520.768 személy vett részt, az összes választók 99,96 százaléka. A képviselőjelöltekre 1 millió 519.226 választó adta le a szavazatát.

A Lett SzSzK legfelső szovjetjének választásán 1.438.167 személy, tehát a nyilvántartott választók 99,97 százaléka vett részt. A képviselőjelöltekre 1.437.221 szavazó adta a szavazatát.

A népek nem hisznek Washington ügynevezett béketerkévéiben

BROSSZEL. (Agerpres). — A "La Cite" című újság, a belgiumi katolikus szakszervezetek lapja nemrég vezércikket írt, amelyben a belga nép körében szervezett véleménykutatás eredményeivel foglalkozik. A véleménykutatás a nemzetközi ügynevezett szocialis és gazdasági tájékoztató intézet kérdésében történt. A véleménykutatás eredményeit azt mutatják — mint arra a

lap rámutat, — hogy az Egyesült Államok tekintélye nagymértékben csökkent a közvélemény szemében. Amíg 1948-ban a belgiumi lakosság 68,5 százaléka hitt Washington békés szándékaiban, addig jelenleg ez a szám 38,8 százalékra süllyedt. Ezzel szemben a Szovjetunióval való tárgyalások mellett nyilatkozóknak száma közel kétszeresére emelkedett.

Manteuffel, Hitler volt tábornoka, akit a múlt háborúban elkövetett embertelen tettei miatt, mint háborús bűnöst ítélték el, most Adenauer parlamentjében Grosgerau városán képviselője. Képünkön az emelvényen álló Manteuffel képviselőt látjuk, amint a háborúra uszító beszédet akarja elkezdeni. De a város lakosai nem engedik szóhoz jutni a volt háborús bűnöst. Manteuffel rendőri segítséggel is alig tudott megmenekülni a résztvevők haragja elől.

A hét filmjei

"DOZSA GYORGY" mozi: március 4-én Simon Menyhért születésnapja (magyar film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Naponta 11 órakor matiné.

"NICOLAE BALCESCU" mozi: március 9-ig. A tör. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

"HERBÁK JÁNOS" mozi: március 6-ig: Pármái kolostor. Előadások: 3, 6 és 9 óra.

"I. L. CARAGIALE" mozi: március 6-ig: Sado. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

"UJ IDOK" mozi: március 6-ig: 1. Román híradó. 2. Szovjet híradó. 3. A 37-ik Október. 4. Az első tavasz.

"SOLIDARITATEA" mozi (Gáj): március 6-ig: Marienstadti kaland. Előadások: hétköznap: 7 óra, vasárnap: 3, 5 és 7 óra.

"MAXIM GORKIJ" mozi (Mike-laka): március 6-ig: Ors a hegyek-

ben. Előadások: este 7 óra, vasárnap: 3, 5 és 7 óra.

"ILIE PINTILIE" CFR mozi (Mocsói-telep): Föld alatti város. Előadások: hétköznap 6 óra, vasárnap 2, 4 és 6 óra.

"NICOLAE BALCESCU" mozi (Lippa): március 6-ig: Riadó a cir-kuszban.

"PETOFI SANDOR" mozi (Rad-na): március 6-ig: A győzelem katonája. II. rész.

"POPULAR" mozi (Nagyszentmiklós): március 6-ig: Rákóczi hadnagya.

Az aradi Állami Román Színház tulajdorsoportja bemutatja: pénteken (4-én) Világoson, szombat (5-én) Pécsán, vasárnap (6-án) Szemlakon H. Lovinescu "Váratlan vendég" és Drigas és Sikiricki "A poruljárt ellenőr" (Revizor buclucas) című darabját.

Közlemények

Az aradi Állami Filharmonia szimfonikus zenekara szombat, március 5-én este 8 órakor tartja a kulturálopalóban 22-ik szimfonikus hangversenyt. Vezényel: Aurel Popa, a nagyváradi Állami Filharmonia karnagy zongorasztól játszik: Mircea Brucar (Craiova).

Másorán: Kabalevskij: Colas Breugnon nyitány (Aradon először), Mozart: D-moll hangverseny zongorára és zenekarra, Beethoven: II. D-dur szimfonia.

Órakor oktató hangverseny az iskolások részére.

A városi néptanács pénzügyi osztálya közli az összes szabadfoglalkozásúakkal, kézművesekkel, fuvarosokkal, kereskedőkkel és iparosokkal, hogy 1955. március 15-ig ki kell egyenlíteniük az 1955. évi első negyedre vonatkozó összes adókat. Ugyancsak március 15-ig kell kifizetni az összes bérlemből, városi mezőgazdasági jövedelemből és magánüzemek utáni jövedelemből származó adókat.

POLITIKAI JEGYZETEK

Az angol atomlovagok bűnös tervei

jesztették az összes békeszerető embereket. Az angol kormány "Fehér könyv"-e csupán a bűnös néppellenes terveknek a továbbfejlesztése és konkretizálása. Ezt a "Fehér könyv" szerzői sem titkolják. Nyilván hivatkoznak az Északatlanti Szövetség Tanácsának határozataira, mintha nem lömegyilkosságok és rombolások tervezéséről, hanem valamilyen természetes dologról volna szó, hidegvérűen és tárgyilagosan kijelentik, hogy a következő háborúban a nyugati hatalmaknak "fel kell használniuk az összes lehetséges fegyverfajtákat". Anglia ezzel kapcsolatos feladatát abban látják, hogy "az összes fajta atom- és hidrogénfegyverek saját készleteinek felhalmozásával és a legkorszerűbb termelőeszközök fejlesztésével" fokozza katonai erejét.

A "Fehér könyv"-ből egészen világosan kitűnik, hogy az angol kormány a Szovjetunióval és a szocialista tábor többi országával szemben továbbra is a hírhedt "erőpolitika"hoz kíván ragaszkodni. A "Fehér könyv" szerzői erőnek erejével melőzni igyekeznek azt a közismert történelmi tényt, hogy kezdeményezők szempontjából siralmasan végződtek mindazok a próbálkozások, amelyek során a Szovjetunióval az erő nyelvén, a parancsolás nyelvén akartak beszélni. Csak a reménytelenül önféj politikuskok bízhatnak az ilyen politika sikerében manapság, amikor méhetetlenül megnövekedett a szocialista tábor ereje és sulya minden nemzetközi ügyben.

Még az angol kormány határozatát egy vagy más módon igazolni igyekező angol lapok is kénytelen-kelletlen elismerik azt a súlyos veszedelmet, amelyvel ez a határozat éppen Anglia békéjét és biztonságát fenyegeti. A Birmingham Post című lap ezt írja: "A Fehér könyv" értelme és tartalma olyan veszélyes, hogy mindenkinél, aki felelős állampolgárnak tekint

ni magát, el kell olvasnia ezt a könyvet, s meg kell fontolnia tartalmát."

A Daily Sketch szerkesztősége cikket jelent ki, hogy az angol kormány "a hatalomra jutása óta most hozta a legvégtetsebb határozatot". Valóban, ki ne tudná, hogy ma senki sem fenyegeti Angliát háborúval. Ezt időkint Anglia vezető körei is elismerik, amikor nem törekszenek agresszív kísérletek leplezésére, az állítólagos veszedelemre való hivatkozással. De már a térképet ismerő iskolásoknak is világos, hogy az atomháború milyen mérhetetlen szörnyűséget tudhatna éppen Angliára, erre a szigetre, amelyet nagyvárosok sűrű hálózata borít be. Ezért érthető az angol közvélemény milyenséges aggodalma és tiltakozása az angol kormány által a "Fehér könyv"-ben közzétett bűnös atomháborús tervek ellen.

A Daily Worker körkérdest intézett a társadalom különféle rétegeinek képviselőihez, s ez körkérdésre válaszoló egyetlen ember sem támogatta a hidrogénbomba angiai gyártására vonatkozó határozatot.

A több mint 200 híres angol tudóst egyetítő "A tudomány a békéért" nevű szervezet nyilatkozatot adott közre, s ebben a kormány "Fehér könyv"-éről kijelentette: "Véleményünk szerint semmiféle meggyőződés sem igazolhatja ezt a politikát". A kialakult helyzet sürgősen követeli: ne azért feszítsük meg minden erőnket, hogy készleteket gyűjtsünk az efféle fegyverekből, hanem azért, hogy elérjük ennek a fegyvernek a hatékony eltiltását."

A Labour-párt jobboldali vezetőivel szembehelyezkedve sok labour-párti funkcionárius tiltakozik az atomháborús előkészületek tervei ellen. A Labour-párt kirakaldyi (Skócia) szervezete egyhangúlag rendkívüli határozatot fogadott el s ebben elítélte a hidrogénbomba an-